

18. И дойде вторий-тъ и каза, Господи, твоя-та мнаса стори петъ мнасы.

19. Рече и на тогова : Бъди и ты *владелецъ* надъ петъ града.

20. Дойде и другъ, и каза : Господи, ето твоя-та мнаса, който имахъ скътанъ въ кърпъ :

21. Защото ся бояхъ отъ тебе ; понеже си строгъ чловѣкъ ; земашъ което не си положилъ, и жънешъ което не си сѣялъ.

22. И казува му : Отъ уста-та ти ще тя сѣдѣхъ, рабе лукавый ; знаялъ си че съмъ чловѣкъ строгъ, и земамъ което не съмъ положилъ, и жънъ което не съмъ сѣялъ.

23. И защо не даде сребро-то ми на лихваръ-тъ, така що азъ като си дойдяхъ щѣхъ да го приберъ съ лихвъ-тъ ?

24. И рече на прѣдстоящъ-тъ : Земѣте отъ него мнасъ-тъ, и дайте ѣхъ на тогози който има десетъ-тъ мнасы.

25. (И рекохъ му : Господи, *той* има десетъ мнасы) :

26. Защото ви казувамъ, че всякому който има ще му ся даде ; а отъ того който нѣма, и това що има, ще ся отнеме отъ него.

27. А мои-тъ врагове, онѣзи които мя не рачихъ да ся воцарѣхъ надъ тѣхъ, доведѣте *гы* тука, и посѣчѣте *гы* прѣдъ мене.

28. И това като изрече *Иисусъ* отиваше на прѣдъ и възлѣзуваше въ Иерусалимъ.

29. И когато приближи до Виѳагійхъ и Виѳанійхъ, къмъ горъ-тъ която ся казуваше Елеонъ, проводи двама отъ ученицы-тъ си,

30. И рече имъ : Идѣте въ срѣщно-то село : въ което щомъ влѣзвате ще намѣрите жрѣбе вързано, на което никой чловѣкъ не е никога възсѣдалъ ; отвържѣте го и го доведѣте.

31. И ако вы попыта нѣкой : Защо *го* отвързвате ? така ще му речете : Защото трѣбува на Господа.

32. И отидохъ проводени-тъ, и намѣрихъ както имъ рече.

33. И когато отвързувахъ жрѣбе-то, рекохъ имъ стопани-тъ му : Защо отвързвате жрѣбе-то ?

34. А тѣ рекохъ : На Господа трѣбува.